KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 988/80

af 23. april 1980

om anvendelse af laveste restitutionssats ved udførsel af visse oksekødsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2916/79 ([2]), særlig artikel 18, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 885/68 af 28. juni 1968 om de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for oksekød og om kriterierne for fastsættelse af disse restitutionsbeløb ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 427/77 ([4]), særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt eksportrestitutionen er differentieret efter bestemmelsessted, skal i henhold til artikel 21 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 ([5]) den del af restitutionen, der er beregnet på grundlag af den laveste restitutionssats, udbetales, når der fremlægges bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område;

i henhold til artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 ([6]) kan den del af restitutionen, der svarer til den laveste sats, udbetales, når produktet er anbragt under en af de særordninger, som er indført ved nævnte forordning;

i forbindelse med særordninger med visse tredjelande kan den restitutionssats, der anvendes ved udførsel til disse lande af visse oksekødsprodukter, være lavere, undertiden i betydelig grad, end den normalt anvendte restitution; det kan endvidere forekomme, at der ikke fastsættes nogen restitution;

laveste restitutionssats forekommer ligeledes i forbindelse med ikke-fastsættelse af en restitution;

for så vidt angår udførsel til USA forekommer der tilfælde af ikke-fastsættelse af restitutionen; der bør endvidere hjemles undtagelse for fastsættelsen af den laveste restitutionssats i de tilfælde, hvor de af USA indførte foranstaltninger sikrer, at produkter, for hvilke der er ydet restitution for andre bestemmelsessteder, ikke kan indføres til nævnte land; erfaringen viser, at de pågældende produkter kan nyde godt af denne undtagelse, ikke blot for så vidt angår anvendelsen af artikel 21 i forordning (EØF) nr. 2730/79, men ligeledes for så vidt angår anvendelsen af artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80;

de grunde, der foranledigede vedtagelse af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1515/79 ([7]), ændret ved forordning (EØF) nr. 2978/79 ([8]), er fortsat til stede; de tidligere gældende bestemmelser bør derfor gentages i en ny forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ikke-fastsættelse af en restitution for produkter henhørende under pos. 02.01 A II a), der udføres til USA, tages ikke i betragtning ved:

— fastsættelsen af den i artikel 21 i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede laveste restitutionssats,

— anvendelsen af artikel 4, stk. 7, og artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 565/80.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes for de produkter, for hvilke toldbehandlingen ved udførsel afsluttes fra den 1. april 1980.

([1]) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
([2]) EFT nr. L 329 af 24. 12. 1979, s. 15.
([3]) EFT nr. L 156 af 4. 7. 1968, s. 2.
([4]) EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 16.
([5]) EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.
([6]) EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.
([7]) EFT nr. L 184 af 20. 7. 1979, s. 12.
([8]) EFT nr. L 336 af 29. 12. 1979, s. 56.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 1980.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand